

To særutskrifter fra TF som viser vedtak angående predatorer:

Særutskrift av Møteprotokoll TF Sak 18/2019

Sak 18/2019 Predatorprosjektet

Prosjektleder for predatorprosjektet, Martin Svenning fra NINA (Norsk institutt for naturforskning) orienterte om resultatene fra første året med predatorprosjektet via skype. TF ga tilbakemeldinger til resultatene.

TF diskuterte innhold i årets sesong med predatorprosjekt, og hvordan det kan legges til rette for mer fiske etter andre arter enn laks.

Direktørens innstilling:

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) diskuterer innholdet i predatorprosjektet for kommende sesong.

Steinar Pedersen, Máret Guhttor og John Nystad foreslo følgende:

TF samlet til møte 25.4.19, er blitt orientert om forskningsfiske etter gjedde og sjøørret som ble gjort i 2018.

Resultatene viser det folk langs vassdraget alltid har visst, nemlig at disse artene er meget sterke predatorer på lakseyngel og smolt.

Samtidig er det til det aller siste påstått at det kun er overfiske som påvirker laksebestanden negativt.

Etter TFs oppfatning aktualiserer de forannevnte resultatene behovet for et intensivt fiske etter de to nevnte artene. Derfor bør det settes i gang et systematisk fiske for å redusere disse bestandene.

Ikke minst er det viktig fordi gjeddebestanden de senere årene har hatt eksplosiv utvikling, også i de nederste delene av vassdraget. Situasjonen i så måte har aldri vært så alvorlig som i dag.

Predatorprosjektet bør derfor videreføres, med vekt på et systematisk uttynningsfiske etter de nevnte artene.

TF stiller seg imidlertid positiv til at det også gjøres ytterligere undersøkelser av predasjonsevnen hos både gjedde og sjøørret, men ønsker primært at denne evnen også undersøkes hos andre arter, ikke minst hos lake.

For å få til et effektivt fiske etter de ovennevnte predatorer, er det blant annet nødvendig å utvide fisketiden med ørretgarn, fra isløsning om våren. Andre metoder bør også vurderes.

I enkelte tilløpselver til Tanavassdraget, ikke minst Bávttajohka, som tidligere var en meget god lakseelv har gjedda nå tatt fullstendig overhånd. Et organisert uttynningsfiske etter gjedde i denne elva vil være et pluss for laksebestanden i hele vassdraget.

TF ber om at forvaltningsgruppa følger opp våre ønsker, og at de økonomiske rammene dimensjoneres på en slik måte at man også gjennom anvendelse av de forannevnte tradisjonelle forvaltningsmetodene får laksebestanden opp på gammelt nivå igjen.

Vedtak:

Forslaget fra Steinar Pedersen, Máret Guhttor og John Nystad enstemmig vedtatt.

Særutskrift av Møteprotokoll TF Sak 83/2021

Sak 83/2021: Overlevelse av yngel og smolt er en forutsetning for en sunn laksebestand

Steinar Pedersens forslag til forvaltningstiltak;

Etter presentasjon av oppsummering av rapporten for laksebestandssituasjonen i Tanavassdraget i 2021, og resultatene for prøvefisket etter andre arter i 2020 og 2021 ved TF møte 3. og 4. desember 2021, ble følgende omforente forslag enstemmig vedtatt;

Vedtak:

Det er behov for å gjennomføre effektive forvaltningstiltak fra våren 2022 og i de kommende fiskesesongene. Helt sentralt i dette arbeidet er konkrete predasjonsdempende tiltak

Den første viser at det har gått opp noe mer laks i vassdraget i 2021, mens den andre forteller at bestanden av kjente predatorer fra gammelt av - gjedde, sjøørret, harr, sik og abbor – er **meget stor**.

Den fremste oppgaven er å bidra til at lakseyngelen som etter gyting skal vokse opp til våren, og blir i elva i 3-4 år før utvandring til havet, sikres best mulige overlevelsesvilkår. Det er nå det må gjøres effektive tiltak for å virkeliggjøre en slik overlevelse.

Den mest effektive måten å beskytte førsteårsyngelen og tidligere års smolt på, er å sette i verk et predasjonsdempende program fra isgang i vassdraget våren 2022.

Det er behov for et målrettet desimeringsfiske etter andre arter, ved bruk av småmaskede garn – et fiske som bør gå gjennom hele sommersesongen. Gjeddema må også fanges med not i gytetida om våren, på steder hvor gjedda samler seg

For å dempe predasjonspresset er det også nødvendig å se nærmere på jaktreglene for laks-, silender, storskarv, mv. Det samme gjelder bestemmelsene om jakt på oter og sel – arter som har vært totalfreda i hhv. førti og tretti år.

I den forbindelse vil vi nevne at Tanamunningen ble gjort til naturreservat i 1991, og i dag er det mange hundre sel/kobber som har tilhold der om sommeren – i den tiden laksen går opp i elva. Selen følger også laksen oppover i vassdraget, og er enkelte år observert mer enn 200 kilometer fra munningen.

TF vil også peke på et annet forhold som kan ha betydning for lakseyngelens overlevelsessevne. Det gjelder konkurransen med yngel fra de store bestandene av andre fiskearter. En reduksjon av disse artene kan også ha betydning for laksebestanden.

Når det gjelder anvendelse av tradisjonelle forvaltningsmetoder, vil vi peke på at dette også har sterk politisk støtte regionalt.

Troms og Finnmark fylkesting gjorde 16.03.2021 et tverrpolitisk flertallsvedtak - Sak 10/21 *Sjølaksefisket har lange tradisjoner i nord*. Der oppsummerer den folkelige, tradisjonelle kunnskapen om at laksebestanden(e) også er påvirka av ulike predatorer og ikke bare fisket. Fylkestingsflertallet ber derfor om at man må finne en balansert løsning når reguleringer gjennomføres, og uttaler:

«Tiltak for å bevare bestandene av laks må ikke utelukkende gå på redusert fiske. Det må også legges til rette for et kontrollert uttak av fiskeender, oter og sel i tilknytning til lakselver. Det har vært gjort i årtusener inntil strenge offentlig reguleringer har satt en stopper for dette uttaket».

Dette bør også være en rettesnor for sentrale myndigheter.